

In het gebed en de H. Eucharistieviering van
priesters en gelovigen wordt aanbevolen
DE HEER

Arthur ROMAN

echtgenoot van Mevrouw
MARGUERITE DE GLAS.

Hij werd geboren te Geraardsbergen op
20 augustus 1913, overleed te Gent op
18 juli 1974, gesterkt door de HH. Sakramen-
ten van de zieken en de Pauselijke Zegen.
Hij werd begraven te Brakel na de plechtige
uitvaartdients in de dekenale kerk
op 23 juli 1974.

Het overlijden van vader is een zware be-
proeving voor onze familie. Toch hebben wij
ook een gevoel van fierheid en dankbaar-
heid om het vele goede dat hij voor ons
betekend heeft. Als toegewijde echtgenoot
en vader heeft hij de vele zorgen gekend
in de strijd om het dagelijks bestaan. Zijn
levenshouding had ergens een filosofische
ondertoon, waardoor hij het noodzakelijke
van het toekomstige scherp wist te onderschei-
den. Daarom kende hij niet de jacht naar
bezit en aanzien, daarom was hem vreemd
de drang om op te vallen of aan de top
te staan, daarom had hij niet het ziekelijke
verlangen om iets méér te zijn dan een
ander. Hij was tevreden met het gewone en
het noodzakelijke. Hij was één van die een-
voudigen van hart, die door Jezus zalig wor-
den geprezen in zijn evangelie. Nu er thuis,
in zijn vriendenkring en op het werk een
plaats is open gevallen, nu pas beseffen
wij, hoe groot deze man was in zijn een-
voud. Hij leefde stil en diep. Nooit eiste
hij iets voor zichzelf. Hij had genoeg aan
de zorg en het geluk van iedere dag, en
daarom kon hij een weldadige rust uitstra-

len in zijn naaste omgeving.

Hij had een grote liefde voor de schep-
ping van God. In deze tijd van soms over-
dreven techniek had hij de levenskunst niet
verleerd, om in bewondering te staan voor
alles wat de natuur ons te bieden heeft.
Met zijn geïmproviseerd gehoor kon hij genieten
van de zang van zijn vogels en zag daarin
een gave van de Almachtige Schepper.

Wat deze man vooral kenmerkte was zijn
rechtvaardigheidsgevoel. Alle werk deed hij
plichtbewust. Half werk kende hij niet, want
dit was in tegenstrijd met zijn beroepseer.

Zonder veel woorden maar door zijn voor-
beeld leerde hij ons het zwaarste lijden en
ook de dood te aanvaarden als een vanzelf-
sprekendheid, die hoort bij ons mens-
en christenzijn. Op zijn ziekbed kwam nooit een
klacht over zijn lippen.

In christelijke trouw doen wij hem van-
daag uitgeleide naar zijn laatste rustplaats
in ons midden. Wij reiken hem de hand
over het graf heen. Moeilijk kunnen wij ons
een leven indenken zonder zijn zorgende aan-
wezigheid. Hij ging ons voor, om ieder van
ons op te wachten in dat geheimzinnige
Rijk aan de overzijde van het graf, waar hij
nu reeds de eeuwige vreugde mag genieten
bij de Heer.

Dierbare echtgenote, kinderen en vrienden,
ik dank U voor alle liefdevolle attenties, mij
betoond tijdens mijn ziekte. Blijft mij ge-
denken in uw gebeden en tracht de kostbare
erfenis van mijn voorbeeld in uw leven voort
te zetten.

De families ROMAN, DE GLAS,
VAN DE PONSELE, PION,

danken U oprecht voor uw gebed en mee-
leven in deze voor hen zo moeilijke dagen.

Namis op donderdag 25 juli te 19 u.30.

Druk. Jos. De Vleeschouwer-Hoste, Brakel